

Ang Makatarungan ay Mabubuhay sa Pananampalataya “Ang Paghihirap ni Apostol Pablo para sa Nawawala” Roma 9:1-5 , 10:1

Ayon kay Apostol Pablo, ang pangunahing katibayan ng espirituwal na kapanahunan ng isang mananampalataya ay ang kanilang pakikiramay sa mga nawawala at ang kanilang pagnanais na makita silang naligtas.

- Ang pagpuna sa naliligaw dahil sa pamumuhay nang tapat sa kanilang kalikasan ay hindi isang tanda ng Kristiyanong pakikiramay, ngunit sa halip ay ang katibayan ng espirituwal na pagmamataas at paghatol.
- Sa Roma 7 , inilarawan ni Pablo ang kanyang sarili bilang isang tao na nahuli sa isang labanan sa pagitan ng kapangyarihan ng kasamaan at ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu na nananahan sa loob niya.
- Sa Roma 8 , inilarawan ni Pablo ang kanyang sarili bilang isang taong napuspos at binigyan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu.
- Sa Roma 9-10 , ipinahayag ni Pablo ang kanyang pagnanais na makita ng kanyang mga kamag-anak na tanggapin si Jesu-Kristo bilang kanilang Mesiyas.
- Samakatuwid, ang katibayan ng pagiging napuspos at binigyan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu ay ang pagiging mahabagin sa mga nawawala, at masigasig sa kanilang pakikinig sa ebanghelyo.

Ang katotohanang iyon ay pinagtibay sa Mga Gawa 2 , habang ang mga disipulo ay nagtitipon at ang Banal na Espiritu ay

bumaba sa kanila at nagsimula silang ibahagi ang ebanghelyo sa maraming wika.

- Kaya, ang unang katibayan ng pagiging napuno at binigyan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu ay ang pagnanais na ibahagi ang pag-ibig ni Jesus sa mga naliligaw.

1. Ang Tunay na Pagkumpisal ni Paul kay Kristo – Vs. 1 – “*Sinasabi ko ang katotohanan kay Kristo, hindi ako nagsisinungaling, ang aking budhi ay nagpapatotoo rin sa akin sa Espiritu Santo!*”

- Ang isa pang salin ng talatang ito ay kababasahan: **“Sinasabi ko sa iyo ang katotohanan bilang isang Kristiyano!”** Ang pagkahabag ni Pablo sa kanyang mga tao ay bunga ng kanyang pagtatapat kay Jesu-Kristo bilang kanyang sariling personal na Tagapagligtas at Panginoon.
- Nang aminin ni Pablo si Jesucristo bilang ang Mesiyas, ang Tagapagligtas, ang Isang ipinadala mula sa Diyos upang maging ating Manunubos, ang dramatikong pangyayaring iyon ay nagpabago sa kanyang buhay na hinding-hindi siya magsisinungaling tungkol sa isang paksang kasingseryoso ng walang hanggang kaligtasan ng isang tao.
- Alam ni Paul na bukod sa karanasang iyon sa Damascus Road kasama si Kristo, siya ay maliligaw pa rin at patungo sa impiyerno, at si Paul ay may parehong paghihirap ng kaluluwa para sa mga mahal niya gaya ni Jesus para sa kanya.

Walang sinuman ang maaaring maging isang tunay na Kristiyano nang hindi ibinabahagi, kahit sa ilang antas, ang pagnanais ng ating Panginoon na makitang maliligtas ang mga nawawalang tao, dahil sa Lucas 19:10, sinabi ni Jesus na naparito Siya sa mundo upang **“hanapin at iligtas ang nawala!”**

- Samakatuwid, kung si Kristo ay tunay na nabubuhay sa loob natin, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu na nananahan sa loob natin, kung gayon ay binibigyan Niya tayo ng pagnanais at kapangyarihan na magpatotoo sa kanila at sana ay makita silang naligtas.
- Ang pagnanasa ni Pablo para sa kanyang mga kamag-anak ay ang “bunga” ng Espiritu Santo na nananahan sa kanya at nagbibigay ng kapangyarihan sa kanya – Ito ay nagmula sa pag-ibig ng Diyos na ibinuhos sa kanyang puso nang siya ay unang maniwala kay Hesus – ito ay ang pag-agos ng kanyang puso na napuno ng pag-ibig ng Diyos sa araw na Siya ay naniwala.

2. Ang Tunay na Habag ni Paul para sa Nawawala – Vs. 2-3 – “*Ako ay may malaking kalungkutan at kalungkutan sa aking puso, sapagkat maaari kong hilingin na ang aking sarili ay isinumpa mula kay Kristo para sa aking mga kapatid!*”

- Malaking bigat – dalamhati at pagluluksa na humahantong sa depresyon.
- Patuloy na kalungkutan - matinding kalungkutan na humahantong sa mapait na luha.
- Nagpatuloy si Paul sa pagdadala ng sakit para sa kaligtasan ng kanyang mga kamag-anak - walang sandali na hindi siya nag-aalala para sa kanilang walang hanggang kapakanan.
- Sinabi ni Paul na natagpuan niya ang kanyang sarili na nais niyang makipagpalitan ng mga lugar sa kanila, at mahiwalay kay Kristo, kung ang paggawa nito ay magdadala sa kanyang mga kapwa Hudyo sa Panginoon!
- Sinabi ni Paul na handa siyang "sumpain" mula kay Kristo mismo, kung sa paggawa nito ay makikita niyang maliligtas ang kanyang mga kamag-anak, at ang salitang "sumpain" ay nangangahulugang magpakailanman na masusumpa - hiwalay sa Diyos na walang paraan upang makipagkasundo.
- Sinasabi ni Pablo na handa siyang tanggapin ang walang hanggang kaparusahan para sa kanilang mga kasalanan, kung iyon ang kakailanganin upang makita silang maligtas.

3. Ang Tunay na Utos ni Pablo na Makita Silang Naligtas – Kabanata 10:1 – *"Mga kapatid, ang*

nais ng aking puso at panalangin sa Diyos para sa Israel ay, na sila ay maligtas!"

- Ang pinakamalalim na hangarin ng puso ni Pablo ay makita ang mga mahal niya na makilala si Kristo bilang kanilang Tagapagligtas, at ang salitang "pagnanasa" dito ay nangangahulugang magkaroon ng pananabik o pananabik o pananabik.
- Hinangad, hinangad, at hinangad pa ni Pablo ang kaligtasan ng kanyang mga tao, at dahil diyan, ang pinakamaliit na magagawa niya, na kadalasan ay ang tanging magagawa niya, ay ipagdasal sila, at ang salitang "panalangin" sa talatang ito ay nangangahulugang dumaing sa Diyos para sa walang hanggang kaligtasan ng mga mahal Niya.

Ang pagmamalasakit natin sa mga nawawala sa ating pamilya, sa ating kapitbahayan, o sa ilang partikular na lugar ng mundo na inilagay ng Diyos sa ating puso ay ito ang katibayan ng aktibidad ng Banal na Espiritu sa buhay, at kapag mas pinalalakas natin ang ating lapit sa Diyos, sa pamamagitan ng pag-aaral ng Kanyang Salita, mas natututo tayo ng tunay na kahulugan ng krus, at mas natututo tayo ng halagang ibinibigay ng Diyos sa isang kaluluwa ng tao!

- Ngunit nalaman din natin ang kawalan na magiging atin sa luklukan ng paghatol ni Kristo kapag humarap tayo sa Kanya na walang dala – o ang dakilang gantimpala na magiging atin sa araw na iyon kapag tayo ay tumayo sa harap ni Kristo kasama ng mga pulutong ng mga iyon, maaaring personal nating nasaksihan, o nagbigay ng patotoo para sa kanila sa ibang paraan.
- Kung ang araw na iyon ay ngayon - ano ang iyong paghatol?
- Masusumpungan ba ni Kristo na hindi ka tapat sa pagpapatotoo, sa pagbabahagi ng iyong pananampalataya sa mga mahal mo, o sa pagbibigay ng mga paraan para sa iba na sagutin ang tawag?
- O masusumpungan ka ba ni Kristo na tapat sa maliliit na bagay, para maitalaga ka Niya sa pamamahala sa mas malalaking bagay sa Kanyang kaharian sa mundong ito, at sa darating na Kaharian.

Ang Pangunahing Hakbang ng Kaligtasan – Roma 10:9-10 :

- ***"Na kung ipahahayag mo ng iyong bibig ang Panginoong Jesus, at sasampalataya sa iyong puso na siya'y muling binuhay ng Diyos, maliligtas ka. Sapagka't sa puso ang tao ay sumasampalataya sa katuwiran; at sa pamamagitan ng bibig ang pagpapahayag ay ginagawa sa ikaliligtas."***
- Upang ipahayag ang iyong pananampalataya sa kamatayan ni Jesucristo bilang sapat na sakripisyo para sa iyong mga kasalanan, at samakatuwid, upang isuko ang iyong buhay sa Kanyang Pagkapanginoon.

"Oh Diyos, pasanin mo ang aking puso ng isang tunay at taos-pusong habag para sa mga taong namatay si Kristo upang maligtas, at bigyan mo ako ng pagsinta ni Apostol Pablo na magpatotoo sa mga nais kong makitang naligtas."
